

paa den ene Side, at Tronsalen ligger, som den ligger, og siger saa, at Rigsdagen udvides saa langt, som Tronsalen tillader det. Mine Herrer danske deputerede! Aldrig i Historien har man hørt, at en Tronsal er gaaet med til en Rigsdagsudvidelse, aldrig nogen Sinde, og heller ikke ville de Herrer komme til at gøre den Erfaring, at Tronsalen taaler nogen Udvidelse fra vor Side. Det gør en Tronsal overhovedet ikke. Men for at faa Forhandlinger i Gang om disse Udvidelser, har man brugt den mærkelige Vej først at lade omarbejde det oprindelige Projekt, hvor Folketinget laa ud til Ridebanen og Landstinget ud til Slotspladsen, men hvor hele Rigsdagsbygningen fremtraadte som en smal Fløj, der kun havde Frontespice til Slotspladsen. Den oprindelige Plan var saaledes, at Rigsdagslokalerne strakte sig henad mod Midterpartiet et godt Stykke. Saa lod man denne Plan omarbejde til en ny Plan, hvor man byggede Folketings- og Landstingssalene saaledes, at Folketinget til dets større Hæder og Ære kom paa Skyggesiden op til den kolde Slotsplads i Stedet for som før at bo ud til Ridebanen. Jeg siger ikke noget imod det. Naar endelig et af Tingene skal være der, ere vi vel lige saa haardføre som de gamle Landstingsherrer og kunne godt bo ud mod den kolde Slotsplads. Men paa det omarbejdede Projekt har man trukket Rigsdagens Andel i Façaden til Slotspladsen saa meget tilbage, at den kommer lige op til den smalle Front. Det maa jo have en Hensigt, og Hensigten er ogsaa den, at saa kan man stille Ændringsforslag om, at Rigsdagens Andel i Façaden til Slotspladsen skal være betydelig større henad mod Midterfløjen. Men den Udvidelse, som foreslaas i Betænkningen og i Ændringsforslaget — det ville de Herrer selv kunne kontrollere oppe paa Nr. 10 — er kun et eneste Fag Vindu. Hele den Støj og Blæst, der er gjort om, hvad Rigsdagen faar mere til sin Ligeberettigelse, gælder kun et eneste Fag Vindu.

Hvad man har gjort mere, er at sige, at der bør tilvejebringes en Indgang til Rigsdagen, ikke blot saaledes, som det forudsattes i det oprindelige Projekt, nemlig en Indgang til Rigsdagen gennem Kavalergaarden, Gaarden ved Biblioteket og Tøjhuset, men ogsaa en Indgang fra selve Hovedporten og den indre Slotsgaard, og dertil sigte Ændringsforslagene under Litra b. og c. Skulde det være muligt, at der er naaet noget Gode for Rigsdagen derved? Vi ere alle som jævne Privatper-

soner lige glade, enten vi skulle gaa op ad den ene eller den anden Trappe. Det er jeg i ethvert Tilfælde. Men noget andet er, naar vi komme som Repræsentanter hver for sin Valgkreds eller som en Korporation, repræsenterende Lovgivningsmagten, sideordnet Kongemagten, for saa finder jeg, at det er i højeste Grad uheldigt, at det er den samme Trappe, som skal betrædes af begge Institutioner. Jeg fordrer, at baade den ydre Arkitektur skal sige, hvad der er Kongens, og hvad der er Rigsdagens, og at den indre Indretning skal sige: Dette er Kongens og dette er Rigsdagens Trappe. Det vil ikke være passende for Rigsdagens Værdighed, om Kongens Lakajer have deres Slotsvagt paa den Trappe, som ogsaa benyttes af Rigsdagen, ligesom det ikke vil være passende, om vore brave, jævne Rigsdagstjenere mødte og passede en Trappe, som er Kongens Op- og Nedgang. Vi skulle have dem hver for sig, thi vi ere to sideordnede Institutioner. Nu anbringes disse Indgange i Kongefløjen og i den indre Slotsgaard, og det gøres for at samle et Fler-tal for, som man vilde kalde det i daglig Tale, at putte Folk Blaar i Øjnene. For at mildne Sagen for Vælgerne siges det, at Rigsdagsmændene skulle have Lov til at gaa ind baade ad Kongetrappen og have Lov til at gaa ind over Gaarden op ad en Bagdør til Rigsdagen.

Men lad os nu se, hvorledes det gaar den Rigsdagsmand, der gaar ind ad Kongeporten og op ad Kongetrappen for at gaa op i Rigsdagen. For det første kan han kun komme til en af Rigsdagens Bagsider, det bliver Bagsiden, hvor vore Udvalgsværreiser osv. ligge, men det gør nu ikke noget. Men mellem Kongeslottet og Rigsdagsfløjen maa der opføres en Brandmur, og en Brandmur kan ikke forsynes med monumentale Døre. Saaledes var det ganske vist paa det gamle Slot, og da det brændte i den ene Fløj, og Branddørene ikke vare lukkede, fattede det alt sammen af. Skulle vi koste Millioner paa at lave Brandmure, skulle vi ogsaa lave Branddøre, men en Indgang gennem en Branddør er ikke for stort mere end en Lem at regne. Vilde det være passende for os som Rigsdagsmænd at indfinde os til vort Arbejde igennem en lille Lem i en Branddør? Jeg vil ikke tale om de rent korporlige Vanskeligheder, det kunde have for nogle. Maaske en æret fremtidig Rigsdagsmand fra Tarm vilde kunne komme igennem en saadan Lem, men en æret fremtidig Rigsdagsmand fra Køge vilde